

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a drepte credințe

Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Se face cuvânt pe pământ și Se așează în cartea Sa din zilele acestea și apoi Se împarte ca să fie cunoscut cuvântul Său. Amin.

Mă vestesc la porți și intru, iar cuvântul Meu curge din gura Mea și se face râu și se face ploaie și adapă țarina cea însământată de Mine, căci sămânța Mea este cuvântul Meu cel vestit, iar ploaia Mea de cuvânt îl înmulțește pe el ca să crească și ca să rodească în om, iar omul să rodească în Dumnezeu apoi. Amin.

Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Glasul Meu este ca vuietul de ape multe, precum este scris, și binevestesc Evanghelia cea veșnică celor ce locuiesc pe pământ și la tot neamul și seminția și limba și poporul și strig cu glas puternic: *«Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I Lui mărire, că a venit ceasul judecății Lui, și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!»*. Amin.

Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, precum este scris, și Mă fac cuvânt ca la început când grăiam cu omul în rai, ca să Mă audă omul cel de pe urmă și să împlinească el cuvântul Meu, iar dacă el nu voiește să-l împlinească, îl împlinesc Eu. Amin.

Grăiesc neamului român și bisericii lui:

Pe vatra ta, neam român, am iesle de naștere a cuvântului Meu, căci Mi-am ales din mijlocul tău petecuțul de pământ ieșit întâi din ape la facerea cerului și a pământului și pe el Mi-am făcut un popor mititel și din el am ridicat din loc în loc seminție nouă de fii ai credinței sfinte și i-am învățat pe ei să iubească și să trăiască pe pământul tău legea raiului, neam român, căci scris este în Scripturi despre descoperirea fiilor lui Dumnezeu: *«Vor fi asemenea Lui și îl vor vedea pe El, căci El va sălășlui cu ei, și ei vor fi poporul Lui și însuși Dumnezeu va fi cu ei și va șterge lacrima lor și moartea nu va mai fi, nici durere nu va mai fi, căci cele dintâi au trecut, și noi le fac pe toate, fiindcă aceste cuvinte sunt credincioase și sunt adevărate, căci Eu sunt începutul și sfârșitul, iar cel ce însetează îi voi da să bea, și iată, îi dau din izvorul apei vieții, și dacă biruiește va moșteni acestea și îi voi fi lui Dumnezeu, și el îmi va fi Mie fiu»*. Amin.

O, neam român, o, tată, grăiesc ție cuvântul Meu, căci Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și de aceea Mă fac cuvânt așa cum M-am făcut la începutul cel dintâi, căci Eu împlinesc Scripturile, tată. În ziua aceasta de sărbătoare e zi de pomenire a drepte credințe, zi așezată de sfinți și de părinți peste cei ce cred lucrărilor lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii, iar tu, neam român, ești neamul cel nou ales dintre neamuri ca să-Mi fii acum popor, să-Mi fii Israelul cel nou ales, să-Mi fii Ierusalimul Meu cel nou, dar oamenii bisericii din tine dau să fie crezuți că nu Mă cred că Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, că nu Mă aud că grăiesc lor, căci mult le-am grăit lor prin acest râu de cuvânt de peste tine și n-au dat să grăiască și ei cu Mine dacă Eu grăiesc cu ei. Ei dau să fie crezuți că nu Mă cred prin acest cuvânt, dar nu este așa, și fac și ei ca preoții din vremea patimilor Mele când, văzând ei măreția lucrărilor Mele, au crezut că Mă pot stârpi ca să nu fie ei luați de pe scaunul Meu, de pe care ei domneau peste oameni ca să nu domnesc Eu și ca să domnească ei, căci erau iubitori de slavă precum și cei de azi sunt. Eu însă le-am spus lor atunci, și le spun și celor de azi că împărăția Mea nu este din lumea aceasta și că Eu am venit să mântuiesc lumea și nu s-o stăpânesc precum o stăpânesc cei din ea care stăpânesc peste ea.

O, neam român, grăiesc acum peste cei ce stau peste tine sub nume de slujitori ai tăi pentru dreapta credință a lor și a ta în Dumnezeu, căci astăzi este scris în calendarul creștin duminica drepte credințe, duminica ortodoxiei.

O, veniți, fiilor, veniți, tată, de ascultați cuvântul gurii Mele și frica Domnului vă voi învăța pe voi! Este scris în Scripturi: *«Cel ce voiește viața, cel ce iubește să vadă zile bune, să-și oprească limba de la rău, și buzele lui să nu grăiască vicleșug, căci fața Domnului este spre cei ce fac rele ca să piară de pe pământ pomenirea lor. Apropiați-vă de Mine și vă luminați, și fețele voastre să nu se rușineze! Gustați și vedeți că bun este Domnul, căci ochii Domnului sunt spre cei dreapți, și urechea Lui spre rugăciunea lor, iar fața Lui este spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor, căci cei ce urăsc pe Cel drept, greșesc aceștia»*, precum este scris. O, uitați-vă în hartă, tată, căci Eu v-am trimis harta Mea prin trimișii Mei spre voi. Uitați-vă în hartă, căci Eu prin acest râu de cuvânt, care de cincizeci de ani izvorăște din gura Mea pe vatra neamului român, pământul întoarcerii Mele a doua oară de lângă Tatăl cuvânt după om, prin această hartă Eu v-am arătat acum mersul Meu cel de acum, cuvântul Meu cel de azi, Evanghelia cea veșnică, și nu uitați că Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și nu se putea să nu fiu cu Evanghelia Mea și acum, la urmă, iar Eu nu lucrez nimic, nimic, decât ce este scris în Scripturi să împlinesc. Vin spre voi ca să vă dau în dar darul credinței sfinte în cuvântul Meu cel azi grăit de gura Mea peste pământ, și nu uitați că voi faceți acum păcatul lepădării de credință dacă vă lepădați acum de cuvântul Meu, care vine ca o izbăvire peste voi ca să vă învețe să nu pieriți prin păcatul lepădării de credință, nici voi nici neamul român dacă acum vă lepădați, căci vine și a venit păcatul lepădării de credință, despre care este scris în Scripturi că va veni mai înainte de ziua mării mele când Eu voi da fiecăruia după cum este fapta sa. Pe vremea venirii Mele celei dintâi, acum două mii de ani, cei ce slujeau în casa lui Dumnezeu M-au băgat la întuneric și M-au defăimat ca să nu tragă spre Mine poporul, ci să tragă spre ei, și apoi ei M-au pus în mormânt, M-au pus în pământ, dar adevărul a răsărit din pământ, și dreptatea a privit din cer, precum este scris, și s-au dovedit cei necredincioși, care au uneltit împotriva Mea mărturie mincinoasă, cu dușmănie, ca să nu le stric Eu lor traiul lor cel pământesc, care este vătămător de suflet și este departe de duhul luminii a toate. O, nu vă ascundeți de Mine ca Adam în rai, care a dat să se ascundă de Mine pentru voia lui, și apoi M-a învinuit, și apoi M-a urât, și apoi ne-am despărțit, că nu se putea să Mă sprijin Eu pe cel trădător, pe cel neascultător în rai, pe cel ascuns în sine de la fața Mea. Este scris că: *«Bun și drept este Domnul, și pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale»*. O, nu-Mi faceți loc de mormânt din locașurile pe care voi le numiți biserici, căci Eu sunt Cel viu și grăiesc și nu tac așa cum voi spuneți că numai acum două mii de ani este grăirea Mea cu omul și apoi nu mai este. Dar n-am spus Eu că voi fi până la sfârșitul timpului cu cei ce-Mi slujesc ca niște ucenici? N-am spus Eu că orice ucenic desăvârșit este ca învățătorul lui, Hristos? O, viața trăită în Hristos, aceasta înseamnă ortodoxie și aceasta trebuie să sărbătorească azi biserica. Voi însă nu-i ajutați pe oameni așa cum lucrați voi, și nu-i veți putea ajuta decât îndemnându-i să împlinescă Scripturile venirii Mele, și să le împliniți și voi dacă voiți să aveți rod de mântuire întru Mine, căci Eu Mi-am dat viața pentru biserica Mea, iar voi nu. Frumoasă este viața fără de păcătuire, dar voi nu-i învățați pe oameni să se despartă de păcat și să guste din plinul harurilor cerești, cea mai dulce viață în om; o, nu-i învățați așa pe oameni pentru că și voi păcătuiți ca și ei. Sărbătoarea dreptei credințe trebuie să fie rodul trăirilor cerești ale bisericii așa cum Eu îmi cresc pe poporul cuvântului Meu cel din români ales ca să-Mi fie popor la care să vin și să-Mi fac casă la el și să cinez cu el și să Mă arăt lui și să împart cuvântul Meu prin el peste pământ, așa cum este scris despre cei ce cred în Mine cu folos și cu rod de credință a lor.

O, oameni ai bisericii, Mă doare, tată, când văd că vă slăviți unii pe alții, că vă ridicați și vă așezați unii pe alții pe scaunele mării, că vă arătați unii pe alții norodului, iar pe Mine Mă țineți departe de voi, departe de trăirile voastre, departe de slujirea Mea cea curată de la voi, iar ziua judecății vine, și se vor alege oile din capre, și Eu n-am fost îngrijit de voi, n-am fost cercetat de voi, căci cei prea mici ai Mei, prin care puteați să fiți cu Mine și să Mă cercetați, aceia sunt cei ce Mă iubesc cu împlinirea Mea în ei, și voi n-ați întins spre ei iubirea voastră, și iată, nu am oi ca

să se aleagă din capre când ziua Mea cea mare va veni ca să aleagă ea oile din capre așa precum este scris în Evanghelia Mea cea despre ziua înfricoșatei judecăți. O, nu uitați, nu uitați că biserica Mea este cea din sfinți zidită, nu cea din păcătoși întocmită. Nu uitați că sfintele se dau sfinților, iar sfinții sunt cei ce duc viață sfântă. Nu uitați că Eu sunt Sfântul sfinților, Cel întâi înviat dintre morți, și nu sunt al păcătoșilor care nu Mă iubesc, iar pe voi vă paște acum păcatul lepădării de credință și se tot apropie de voi acest greu păcat, căci cei ce s-au depărtat de Duhul Meu Cel Unul în biserică acum o mie de ani, dau să culce la pământ acum biserica Mea, care a mai rămas și care a păstrat în ea prin sfinții ei portretul împărăției Mele în om, și dau aceștia să-Mi culce jos fața Mea, căci scris este: *«se vor aduna într-un gând ca să dea fiarei împărăția lor, până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu»*.

Eu, Domnul, Mielul Cel junghiat pentru mântuirea celor ce Mă iubesc împlinindu-Mi cuvântul, strig peste slujitorii bisericii neamului român: Nu vă lepădați de credința cea din strămoși, ci întoarceți-vă cu totul la sfinți și la părinți și la sărbătorile cele strămutate de la locul lor acum mai bine de șaptezeci de ani, căci această strămutare aduce cu ea acum păcatul lepădării de credință, păcat despre care scrie în Scripturi că se va arăta mai înainte de venirea Mea cu sfinții, căci sfinții vor judeca lumea și toate cele strămutate de la locul lor și pe cei ce au stricat legile sfinte cele din părinți, și pentru care, iată, vine mânie peste biserica cea din strămoși. A fost în neamul român un șir de patriarhi, și primul a strămutat de la locul lor sărbătorile sfinților, iar cel ce a fost așezat acum dă să aducă peste biserică păcatul lepădării de credință, și iată de ce a trebuit să-Mi zidesc Eu prin cuvântul Meu iarăși biserica pe piatra ei cea dintâi, și am zidit-o, și de pe această piatră grăiesc cu voi, slujitori care v-ați așezat să stați peste noroade în numele Meu. Eu, Domnul Iisus Hristos, vă îndemn pe voi să vă treziți bine și să credeți în cuvântul Meu de peste voi, ca să nu vă fie vouă și mai rău, și apoi să treziți turma, tată, și s-o povățuiți de la Mine, nu de la voi, căci vine păcatul lepădării de credință, vine cu pași iuți, vine să vă culce la pământ, iar Eu am zidit iarăși acum pe piatra cea dintâi biserica Mea, și de pe această piatră grăiesc peste voi, și porțile iadului nu o vor birui pe ea, și ea va fi, și va crește din ea și prin ea neamul lui Dumnezeu pe pământ, neamul cel nou, neam creștinesc așa cum a fost la începutul lui cel prin Mine acum două mii de ani, căci scris este în Scripturi despre nașterea din nou a lumii, și Eu vin să împlinesc, precum este scris. Amin.

Biserica Mea de nou Ierusalim, prin care Eu grăiesc peste turma neamului român și peste cei ce stau peste ea în numele Meu, aceasta este biserica prin care Eu nu voi fi biruit de pe tronul Meu, și de aceea am venit acum și am așezat-o pe ea pe piatra ei cea dintâi, și nu înțeleg înțelepții vremii ce este această lucrare la care ei privesc și se fac că nu înțeleg. Eu prin această piatră îmi salvez de la pieire biserica Mea, căci biserica neamului român dă acum să se vândă pe preț străin și să fie a lumii și nu a lui Hristos, și iată, acum mai bine de șaptezeci de ani s-a făcut durere mare pe pământ și în cer și vremile bisericii s-au schimbat, precum era scris să se întâmple prin neveghea bisericii, iar acum iarăși neveghe, iarăși lepădare de sfinți și de părinți, iarăși călcare peste cele din strămoși, și biserica este a lumii, nu mai este a Mea, și îmi fac loc de mormânt între ei cei ce stau peste turma Mea și nu-Mi dau slava și nu-Mi dau învierea și nu Mă primesc cu cele de azi, cu care Eu vin și dau să-L înviez pe Dumnezeu în om.

O, biserică a neamului român, nu-ți strica, tată, fața! Ia aminte la cuvântul Meu de peste tine, că ți-am strigat mereu să te scolii, să te trezești și să veghezi, și din zi în zi mai mult îți dau să înțelegi de ce te-am tot strigat. Cei ce stau peste tine în numele Meu nu veghează pentru Mine și pentru tine, căci ei au treburile lor. O, păstrează, tată, ceea ce ai din strămoșii tăi cei sfinți, căci oamenii au stricat legile sfinte și le vor tot strica dacă s-au așezat să cârmuiască ei și să se întroneze ei unii pe alții peste tine, iar tu să mori, tată, fără lumânare așa cum vor ei să mori tu din credința ta cea din strămoși. O, nu te lepăda de credință! Nu fă acest păcat! Deschide Scriptura, tată, și vezi în ea că este scris că mai înainte de venirea Mea vine păcatul lepădării de credință, și iată, de aceea trebuie să crezi că venirea Mea este la ușa ta și că am venit ca să te

izbăvesc dacă voiești. O, ferește-te de acest păcat, ferește-te, tată, că am venit să te vestesc ce să faci, și cobor peste tine duhul proorociei, duhul care înseamnă mărturia Mea. Amin.

Iată păcatul lepădării de credință, păcatul ce vine prin omul care vine înaintea Mea, precum este scris! Scoală-te și biruieste acest păcat, neam român, biruieste-l, tată, căci Eu, Domnul, îl voi birui, și voiesc să-l biruiști și tu, ca să-ți plătesc cu plată scumpă ca unuia care biruieste, tată. Am în mijlocul tău un fiu uns de Mine și de cuvântul Meu în biserica neamului român, fiu prin care Eu voiesc să scot moartea și întinericul și minciuna din biserica acestui neam, dar el este acum ținut în lanțuri pentru credința lui, și are mâinile și picioarele și gurița legate și nu poate lucra și nu poate merge și nu poate grai. Roagă-te pentru biruința Mea cea mare, popor român, căci biruința Mea va fi și a ta. Roagă-te, tată, să biruiască Domnul pentru tine și nu omul care te stăpânește ca să aibă el domnie peste tine.

Scoală-te, că Mi-e jale, că Mă doare de soarta ta, neam român, că Eu, tată, te-am ales neam al Meu acum, la sfârșit de timp, căci Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și rămâne scris ceea ce Eu am grăit acum peste tine. Amin.

O, nu te smulge din rădăcina ta, nu te smulge din viță, biserică a neamului român, că dacă faci așa, te usuci, tată. Este scris că orice mlădiță care rămâne în viță Tatăl o îngrijește și o curățește ca mai multă roadă să aducă, și, iarăși, este scris că mlădița care nu rămâne în viță se usucă, și Tatăl o taie și o aruncă în foc, căci mlădița care aduce roade din sine nu aduce din viță roade, iar roadele ei se usucă odată cu ea.

O, slujitori ai bisericii neamului român, rămâne scris între Mine și voi ceea ce am grăit acum peste voi și peste neamul român. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. O, cum de nu luați în seamă cuvântul Meu cel atât de mult și atât de scump, cel de atâta timp strigând peste voi? Vin spre voi cu Evanghelia cea veșnică, precum este scris. Iat-o! Nimic nu fac decât ceea ce este scris în Scripturi, și lucrez prin cei credincioși Mie, căci credința nu este a tuturor, precum este scris, dar Eu, Domnul bisericii, voiesc să fiți și voi fii ai credinței sfinte dacă Tatăl a voit să Mă descopere și vouă acum, la sfârșit, dar dacă voi nu vreți așa, voi veți vedea.

Amin, amin zic ție, biserică a neamului român: orice mlădiță care nu rămâne în viță Tatăl o taie și o aruncă în foc. Amin.

Am grăit peste biserica neamului român în ziua aceasta de pomenire a drepte credințe și pe care biserica o numește duminica ortodoxiei.

Sfârșesc acum grăirea Mea peste biserica neamului român.

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

03/16-03-2008